

Lelów
(Woj. Śląskie)

Synagoga

Synagoga - bóżnica to miejsce zgromadzeń, modłów, nauczania.

Synagoga w Lelowie została wybudowana w XVIII wieku. Pierwsza wzmianka o niej pochodzi z ok. 1768 r., kiedy to została zawarta umowa kończąca spór pomiędzy Żydami i mieszczanami. W umowie postanowiono, że teren bożnicy, szkoły z domem rabina i cmentarz mają być nienaruszalne; dlatego teren został ogrodzony. Miejsce to znajdowało się naprzeciwko cmentarza żydowskiego. Bliższy wygląd bóżnicy nie jest do tej pory znany, aczkolwiek gmina lelowska łączyła dość dużą społeczność – mieszkańców Lelowa i 29 okolicznych miejscowości.

W czasie II wojny światowej, we wrześniu 1939 r., Niemcy zajęli miasto.

Synagoga została przez nich całkowicie zniszczona, a następnie zburzona.

Po 1945 r. w miejscu, gdzie stała, wybudowano wytwórnię spółdzielni inwalidów, produkującą m. in. świece.

W latach 90. XX w. do Lelowa zaczęli przybywać chasydzi, pielgrzymujący do grobu cadyka Dawida Bidermana. W tych latach budynek po spółdzielni inwalidów nabyła osoba prywatna z Krakowa. Faktycznie użytkownikami obiektu stali się chasydzi, którzy przystosowali jego wnętrze na potrzeby prowizorycznego domu modlitwy.

W 2002 r. w budynku uruchomiono też mykwę.

W rocznicę śmierci cadyka Bidermana odbywają się tutaj uroczystości religijne.

